Δίκη της υπόθεσης των Αμπελοκήπων. Με ποια στοιχεία ; Τον 18Α! – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας –

Ξεκινάει η δίκη της υπόθεσης των Αμπελοκήπων, την Τετάρτη 1 Απρίλη, στις 9 πμ, στο Εφετείο Αθηνών, χωρίς κανένα νέο στοιχείο για όλους τους εμπλεκόμενους. Ακόμη, η βούληση του κράτους να εξοντώσει τον Ν. Ρωμανό και τους συγκατηγορουμένους του παραμένει ίδια.

Καλούμε όλους και όλες στο Εφετείο να σταθούμε δίπλα στους διωκόμενους αγωνιστές.

Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής. Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο σύντομα γίνεται.

Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται…

Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθωώνονται πανηγυρικά.

Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;

·**Πρώτο** και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.

·**Δεύτερον** είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.

·**Τρίτον**: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.

·**Τέταρτον**: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.

·**Πέμπτον** και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.

Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό

που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.

Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.

Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.

Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι’ αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΜΑΝΟΥΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΑΡΑΦΕΤΑ, ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ, ΣΤΟΝ ΑΡΓΥΡΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνα

Επιστολή του Νίκου Ρωμανού

από τη φυλακή

«Όπως έλεγε ο Μανώλης Αναγνωστάκης, «οι λέξεις πρέπει να καρφώνονται σαν πρόκες, να μην τις παίρνει ο άνεμος». Σκοπός αυτού του κειμένου λοιπόν είναι να ρίξει γέφυρες επικοινωνίας μέσω γερά θεμελιωμένων λέξεων που κουβαλούν την αλήθεια και την εμπειρία μου – σκληρά αποκρυσταλλωμένη σε μια δικαστική ομηρία καφκικού χαρακτήρα. Γέφυρες επικοινωνίας με τα μυαλά όσων δεν έχουν αντικαταστήσει την πνευματική τους λειτουργία με τους πολεμικούς μονολόγους των κυβερνητικών δημοσιογράφων. Με όσους αναγνωρίζουν ότι δεν βαίνουν όλα καλώς. Με όσους αντιλαμβάνονται ότι η λογική των δύο μέτρων και δύο σταθμών αποτελεί ένα φαινόμενο που διαπερνά κάθετα όλο το φάσμα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής. Τη δικαιοσύνη, την κρατική γραφειοκρατία, το πολιτικό σύστημα, τη θεσμική λειτουργία του κράτους. Διότι μπορεί στο πρόσωπό μου η εξουσία να εξαντλεί όλη την εκδικητικότητά της, παρόλα αυτά δεν σκοπεύω να κάτσω με σταυρωμένα χέρια. Δεν σκοπεύω να υποκλιθώ μπροστά στην ασυδοσία και την αλαζονεία αυτών που παίζουν στα ζάρια του πολιτικού τζόγου με ζωές ανθρώπων για να εξυπηρετήσουν τις πολιτικές τους καριέρες.

Αυτή τη στιγμή βρίσκομαι προφυλακισμένος με ένα εντελώς σαθρό κατηγορητήριο που αποτελεί μνημείο νομικών ακροβασιών και αυθαιρεσιών. Με μοναδικό στοιχείο «τμήμα δακτυλικού αποτυπώματος του παράμεσου» –όπως αναφέρει αυτολεξεί η δικογραφία– που βρέθηκε σε μια πλαστική σακούλα σκουπιδιών (ένα καθόλα νόμιμο αντικείμενο) στο διαμέρισμα της οδού Αρκαδίας, βρίσκομαι αντιμέτωπος με ένα σύνολο κατηγοριών με τις οποίες δεν προκύπτει καμία νομική σύνδεση ούτε καν σε επίπεδο ενδείξεων. Καλούμαι να αποδείξω ότι δεν είμαι ελέφαντας και να εξηγήσω τα αυτονόητα, ενώ οι ίδιοι οι ενορχηστρωτές της δίωξης αυτής πρέπει να απαντήσουν σε σωρεία ερωτημάτων όπως:

- *Πότε εντάχθηκα στην ανώνυμη «τρομοκρατική» οργάνωση για την οποία κατηγορούμαι;*

- *Πώς προκύπτει ότι είναι οργάνωση αφού η αστυνομία δηλώνει ότι είναι άγνωστη;*
- *Με ποιον τρόπο συστάθηκε μια άγνωστη «τρομοκρατική» οργάνωση σε άγνωστο τόπο και χρόνο μεταξύ ανθρώπων που δεν γνωρίζονται καν μεταξύ τους;*
- *Ποια όπλα προμήθευσα και σε ποιους;*
- *Γιατί, ενώ έχει βρεθεί αντίστοιχο στοιχείο –σε σακούλα οικιακής χρήσης στην οδό Αρκαδίας–, δεν έχει κάνει η αστυνομία (ορθώς, γιατί μιλάμε για σακούλες) κάποια αντίστοιχη κατασταλτική επιχείρηση;*

Είμαι ένας άνθρωπος που στο παρελθόν έχω αναλάβει την ευθύνη των επιλογών που μου αντιστοιχούσαν, έχοντας κρατήσει μια συγκεκριμένη πολιτική γραμμή υπεράσπισής τους μέσα στις δικαστικές αίθουσες, ακόμα και όταν κοιτούσα κατάματα αλλά δίχως φόβο μακροχρόνιες καταδίκες. Εξακολουθώ και είμαι περήφανος για αυτές τις επιλογές και τη στάση μου γιατί αποτελούν ένα κομμάτι της ύπαρξής μου. Έχω πληρώσει και με το παραπάνω τις συνέπειες των παραπάνω επιλογών με πολλά χρόνια εγκλεισμού. Έχω δώσει αγώνες με όπλο το σώμα μου και έχω κερδίσει δικαιώματα για όλους τους κρατούμενους που θεωρούνται από τα ελάχιστα εναπομείναντα κεκτημένα στις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις του ποινικού – σωφρονιστικού συστήματος από το 2019 μέχρι σήμερα (εκπαιδευτικές άδειες). Έχω φτάσει μέχρι το ανώτατο δικαστήριο του Αρείου Πάγου προκειμένου να μου αναγνωριστεί ελαφρυντικό στοιχείο, έπειτα από εκατοντάδες εκπαιδευτικές άδειες που είχα πάρει, το οποίο όλως τυχαίως δεν μου είχε αναγνωριστεί από το εφετείο.

θα ήθελα να σταθώ συγκεκριμένα σε ορισμένες περιπτώσεις γιατί έχουν τη δικιά τους σημασία. Διότι αποτελούν τα ακριβή παραδείγματα πάνω στα οποία εδώ και χρόνια ξεδιπλώνονται όλες οι μηχανορραφίες της αστυνομίας για να καλλιεργήσει ένα συγκεκριμένο προφίλ «ενόχου παντός καιρού» και να με συνδέσει με υποθέσεις με τις οποίες αποδείχθηκε ότι δεν είχα σχέση.

Έχω κατηγορηθεί, προφυλακιστεί και οδηγηθεί σε δικαστήριο για τρεις βομβιστικές επιθέσεις της Συνωμοσίας των Πυρήνων της

Φωτιάς με μοναδικό στοιχείο ένα αποτύπωμα σε ένα μπουκάλι μπίρας που βρέθηκε σε ένα φοιτητικό σπίτι στο Χαλάνδρι που είχε βαφτιστεί γιάφκα από την αστυνομία. Αθωώθηκα από το σύνολο των κατηγοριών στο δικαστήριο.

- *Έχω κατηγορηθεί, προφυλακιστεί και οδηγηθεί σε δικαστήριο για τη «γιάφκα» του Βόλου της Σ.Π.Φ. με στοιχείο δείγμα γενετικού υλικού σε πλαστικό μπουκάλι νερού. Αθωώθηκα και πάλι από το σύνολο των κατηγοριών στο δικαστήριο.*
- *Έχω στοχοποιηθεί από την εφημερίδα «Δημοκρατία» με μια κατασκευασμένη είδηση που παρουσίαζε έναν άσχετο άνθρωπο ο οποίος υποτίθεται πως ήμουν εγώ, με μια ευφάνταστη ιστορία ότι δήθεν παρακολουθούσα τον τότε υπουργό Εξωτερικών Νίκο Δένδια και προετοίμαζα κάποιο χτύπημα. Έχω ασκήσει όλα τα νομικά δικαιώματά μου εναντίον της συγκεκριμένης εφημερίδας καθώς αποτελούσε μια ευθεία στοχοποίηση, που καλλιεργούσε αυτό ακριβώς το προφίλ του ενόχου που περιγράφω. Μάλιστα πριν από λίγες μέρες καταδικάστηκαν για αυτή τους τη μεθόδευση ως συκοφάντες σε ποινές φυλάκισης. Μπορεί μέσα στην εμπάθειά τους να παραληρούν για φίμωση της δημοσιογραφίας. Όμως η πραγματικότητα είναι απλή, μια εξόφθαλμα κατασκευασμένη είδηση με δόλο, που εξυπηρετούσε αστυνομικούς σχεδιασμούς, αποδείχθηκε με τους όρους που επιλέγουν και αναγνωρίζουν οι ίδιοι. Η στάμπα του συκοφάντη και της συκοφάντριας, της μεροληπτικότητας και της δολοπλοκίας θα τους ακολουθεί.*
- *Έχω καταγγείλει δημόσια και επώνυμα την παρακολούθησή μου και την παρενόχληση συγγενικών μου προσώπων εξαιτίας αυτής, τον Ιούνιο του 2022, με κάμερες μέσα σε οχήματα και προκλητικές ενέργειες αστυνομικών της αντιτρομοκρατικής εις βάρος μου.*

Όλα τα παραπάνω συνθέτουν το γενικό πλαίσιο της δίωξής μου και αποτελούν όλα κομμάτια του ίδιου παζλ, με ξεκάθαρα πολιτικά χαρακτηριστικά. Η κυβέρνηση παρουσιάζει μια ψεύτικη εικόνα

στην κοινή γνώμη, όπου οι θεσμοί λειτουργούν ανεξάρτητα, δεν υπάρχουν πολιτικές παρεμβάσεις στην αστυνομία και στη δικαιοσύνη, δεν υπάρχουν πολιτικοί σχεδιασμοί που εκτελούνται από χέρια αστυνομικών και δικαστών και εξυπηρετούν σκοπιμότητες.

Οι μηχανισμοί συγκάλυψης και απαλλαγής των εγκλημάτων των παιδιών του συστήματος πάντα βρίσκουν πρόθυμα χέρια να κάνουν τη βρόμικη δουλειά. Οι ίδιοι μηχανισμοί που λερώνουν τη μνήμη όσων θυσίασαν ανιδιοτελώς τη ζωή τους για τα ιδανικά τους, κάνοντας πράξη τις δικές τους εφόδους στον ουρανό.

Στην τελευταία απορριπτική απόφαση του συμβουλίου, μάλιστα, προστίθεται και ένα έξτρα τραγελαφικό επιχείρημα, ότι δηλαδή στην επίμαχη σακούλα όπου βρέθηκε τμήμα του δακτυλικού αποτυπώματός μου υπάρχουν μόνο το δικό μου και του συγκατηγορούμενου και φίλου μου Α.Κ. και όχι –και εδώ είναι η παράλογη ανάγνωση των δικαστικών– άλλων προσώπων, όπως των ανθρώπων που βρίσκονταν στο διαμέρισμα της οδού Αρκαδίας. Πόσο γελοίο φαντάζει σαν επιχείρημα όταν είναι δεδομένο ότι σε περίπτωση που είχαν βρεθεί αποτυπώματα των ανθρώπων που αναφέρουν θα αποτελούσε ένα βασικό επιχείρημα για την ποινική μου επιβάρυνση, ενώ τώρα το δικαστικό συμβούλιο θεωρεί ως στοιχείο ενοχής το γεγονός ότι ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΑΝ. Είναι ηλίου φαεινότερο πως ερμηνεύουν τα πάντα με τέτοιο τρόπο ώστε να με ενοχοποιήσουν, τσαλαπατώντας την ίδια την κοινή λογική. Αυτοί έχουν το καρπούζι, αυτοί έχουν και το μαχαίρι. Με θέλουν ένοχο με κάθε τρόπο, με κάθε τίμημα, χωρίς προσχήματα.

Για να τελειώνουν τα ψέματά τους, γιατί όλα πλέον είναι εξόφθαλμα.

Εγκληματογόνοι παράγοντες είναι με αποδείξεις όλο το διεφθαρμένο πολιτικό προσωπικό που χρεοκόπησε τη χώρα και οδήγησε πολλούς συνανθρώπους μας στην οικονομική εξαθλίωση και στην αυτοκτονία.

Εγκληματογόνοι παράγοντες είναι οι υπεύθυνοι του εγκλήματος

των Τεμπών, ένα έγκλημα που έχει πάνω του τα ματωμένα αποτυπώματα του πολιτικού συστήματος που στοίχισε τη ζωή σε 57 ανθρώπους, και συνεχίζουν να συγκαλύπτουν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο τους εαυτούς τους.

Εγκληματογόνοι παράγοντες είναι οι παρακρατικοί υπεύθυνοι που έστησαν με πολιτική κάλυψη και λειτούργησαν ένα τεράστιο δίκτυο υποκλοπών με το predator και έτσι μπορούν και εκβιάζουν κομμάτια του πολιτικού και επιχειρηματικού κόσμου για να συνεχίζουν τις βρομοδουλειές τους.

Ζούμε σε μια χώρα που όσοι είχαν την ατυχία να έρθουν σε επαφή με την ωμή εκδοχή του συστήματος γνωρίζουν… Εκεί που οι χειραψίες και τα ψεύτικα χαμόγελα σταματάνε πίσω από κλειστές πόρτες, εκεί που το μακιγιάζ της θεσμικότητας και της ορθής λειτουργίας του πολιτεύματος ξεθωριάζει. Εκεί όπου η πραγματικότητα είναι το δίκιο του ισχυρού και ο πλήρης αμοραλισμός. Όσοι είχαν αυτή την ατυχία γνωρίζουν με μεγάλη λεπτομέρεια τον τρόπο λειτουργίας και τους κανόνες του παιχνιδιού. Το παιχνίδι αυτό λοιπόν μπορεί να είναι σκληρό και κυνικό, αλλά έχει και όρια τα οποία αυτή τη στιγμή ξεπερνιούνται και αυτό πρέπει να γίνει σαφές προς πάσα κατεύθυνση.

Εγώ, από τη δικιά μου πλευρά, από το δικό μου μετερίζι πίσω από τα κάγκελα, δεν μπορώ να εκβιαστώ για τίποτα και για κανέναν, για τον πολύ απλό λόγο ότι μου χρωστάνε την ελευθερία μου και δεν τους χρωστώ απολύτως τίποτα. Βιώνω τη συνθήκη του εγκλεισμού με τον σκληρό αποχωρισμό συγγενικών και φιλικών μου προσώπων, της βίαιης απομάκρυνσης από τη ζωή και την καθημερινότητά μου γιατί πολύ απλά αποτελώ τον ιδανικό συνήθη ένοχο. θα το επαναλάβω για ακόμα μία φορά: Δεν έχω καμία απολύτως σχέση με την έκρηξη στο διαμέρισμα της οδού Αρκαδίας, δεν εμπλέκομαι με κανέναν τρόπο στη συγκεκριμένη υπόθεση.

θα δώσω τη μάχη –μέσα και έξω από τις δικαστικές αίθουσες– μέχρι να κατακτήσω την ελευθερία μου.

θα επαναλάβω ξανά πως για την ιστορία μας θα μιλήσουμε εμείς. Ζήσαμε χρόνια ολόκληρα στο περιθώριο του χρόνου, εκεί όπου οι ώρες είναι σταλαγμίτες που κρέμονται στις σπηλιές της μοναξιάς. Ζήσαμε χρόνια ολόκληρα αγκαλιά με το κουτί της Πανδώρας, περιμένοντας δηλητηριασμένοι από ελπίδα και απόγνωση.

Κουβαλήσαμε φέρετρα στις πλάτες μας μαζί με το ιστορικό βάρος που λέει ότι η πολεμική της αξιοπρέπειας χαράζει τον δρόμο της. Περιφρονήσαμε τους δειλούς που εκπροσωπούν τις καρέκλες ενός συστήματος παρωδία. Σεβαστήκαμε τους αντιπάλους που οριοθέτησαν το πεδίο της αντιπαράθεσης στο πραγματικό του μέγεθος. Τώρα ο καθένας βρίσκεται προ των ευθυνών του.

Με τα λόγια του Νίκου Καζαντζάκη από το προσφάτως εκδοθέν βιβλίο του «Ο Ανήφορος»: «…ένας πνευματικός άνθρωπος σήμερα περισσότερο παρά ποτέ έχει μεγάλη ευθύνη. Έχει χρέος να συνεργαστεί με τη μοίρα της εποχής του, να μην λιποταχτήσει, να σταθεί στο σταυροδρόμι όπου φυσούν όλες οι ανησυχίες και οι ελπίδες, Ρόδο των Ανέμων…», γραμμένα το μακρινό 1946, και σε μια εποχή σαν τη σημερινή που όλος ο πλανήτης έχει μετατραπεί σε ένα πολεμικό λουτρό αίματος, από τη γωνιά του κελιού μου ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου κάθε άνθρωπο που στέκεται αλληλέγγυος.

Μέχρι τη δικαίωση, μέχρι την ελευθερία.

Κουράγιο και δύναμη σε όλους τους συγκατηγορούμενούς μου.

ΥΓ.: Αφήνω και ένα ολόκληρο δακτυλικό αποτύπωμα για να διευκολύνω στο μέλλον τους πρόθυμους αχθοφόρους της ΕΛ.ΑΣ.

Πηγή Εφημερίδα των Συντακτών

ΑΡΚΕΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ! ΠΟΣΟ ΑΙΣΧΟΣ ΑΝΤΕΧΕΤΕ;

Κανένα ένδικο μέσο δεν χρησιμοποίησε ο Νίκος Ρωμανός από την ημέρα της προφυλάκισής του προκειμένου να «επιτρέψει» στις διωκτικές αρχές να ολοκληρώσουν απερίσπαστες τις έρευνες γύρω από την συγκρότηση της ενοχής του.
Ο Νίκος, οι συνήγοροί του, αλλά και οι σύντροφοί του ήμασταν σίγουροι. Πράγματι, μετά από 4 μήνες και συγκεκριμένα στις 19 Μάρτη ολοκληρώθηκαν όλες οι εργαστηριακές έρευνες για την υπόθεση των Αμπελοκήπων. Τι βιολογικό υλικό, τι βιντεοληπτικό, τι DNA, τι αποτυπώματα, τι ανακρίσεις επί ανακρίσεων! Προέκυψε το «ουδέν νεότερον».
Το αποτύπωμα στην πλαστική σακούλα παραμένει ως το μόνο ενοχοποιητικό στοιχείο.
Μετά από όλα αυτά, η αίτηση αποφυλάκισης των συνηγόρων υπεράσπισης του Νίκου Ρωμανού στο τριμελές συμβούλιο πλημμελειοδικών, που κανονικά θα ήταν μια τυπική διαδικασία για την απελευθέρωσή του, βρίσκει αντίθετο τον εισαγγελέα Πρωτοδικών Σωτήρη Μπουγιούκο. Ο Μπουγιούκος προτείνει την παράταση της προφυλάκισης για το επόμενο εξάμηνο, χωρίς κάποιο νομικό έρεισμα, πέρα από τα αρχικό στοιχεία που δεν άλλο από περιβόητο αποτύπωμα στην πλαστική σακούλα, το οποίο επαναλαμβάνει ο κ. Εισαγγελέας ξανά και ξανά. Τζάμπα, λοιπόν, οι έρευνες της αντιτρομοκρατικής επί ένα τετράμηνο.
Το αποτύπωμα από ενοχοποιητικό στοιχείο γίνεται στα χέρια του Εισαγγελέα το φετίχ της κατασταλτικής δυνατότητας. Είναι ένας Εισαγγελέας με ιστορία και έχει πάρει θέση. Θεωρεί τον Ρωμανό εχθρό του υπάρχοντος κρατικού συστήματος και απαιτεί την τιμωρία, την εξάντληση και τέλος την εξόντωσή του. Όλος ο κόσμος γνωρίζει, είτε ο νομικός είτε ο λαϊκός ότι σε όλες τις μέχρι τώρα δίκες, εδώ και 40 χρόνια, πως το αποτύπωμα δεν αποδεικνύει συμμετοχή σε πράξεις ατομικές ή συλλογικές. Αυτό το γνωρίζουν και οι δικαστές του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών που καλούνται να αποφασίσουν σήμερα, στις 22 Απρίλη, για την τύχη της αίτησης αποφυλάκισης. Θα εφαρμόσουν τον νόμο ή το ποινικό δίκαιο του εχθρού;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ
ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΚΑΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Εκδήλωση-Συζήτηση με αφορμή την υπόθεση στους Αμπελόκηπους κ την κρατική σκευωρία σε βάρος του Ν. Ρωμανού (Ιωάννινα)

Η κοινοτοπία της κρατικής καταστολής

Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής.
Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι

βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο σύντομα γίνεται.
Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται…
Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθωώνονται πανηγυρικά.
Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;
·Πρώτο και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.
·Δεύτερον είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.
·Τρίτον: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.
·Τέταρτον: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.
·Πέμπτον και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.
Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο

κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.
Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.
Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.
Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι’ αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.
ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ, ΤΗΝ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
Σας καλούμε στην εκδήλωση-συζήτηση που διοργανώνουμε στον ΕΚΧ Αλιμούρα, το Σάββατο 25/01 , στις 19:00 (Αραβαντινού 6, εντός Στοάς Σκόρδου, είσοδος και από Τσιριγώτη 14)
Θα μιλήσουν:
·**Λίλα Ραγκούση** (Δικηγόρος Ν. Ρωμανού)
·**Μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στον αγωνιστή Νίκο Ρωμανό**
·**Νώντας Σκυφτούλης** (Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας)
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΕΚΔΗΛΩΣΗ : Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ….

Η κοινοτοπία της κρατικής καταστολής
Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής.
Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο σύντομα γίνεται.
Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται…
Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθωώνονται πανηγυρικά.
Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;
·Πρώτο και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.
·Δεύτερον είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.
·Τρίτον: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.
·Τέταρτον: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.

·Πέμπτον και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.
Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.
Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.
Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.
Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι’ αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΝΙΚΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ
ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

Σας καλούμε στη εκδήλωση αλληλεγγύης που διοργανώνουμε στον ΕΚΧ «αλτάι», τη Δευτέρα 16/12, στις 19:30 (θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια).

Θα μιλήσουν:
·**Λίλα Ραγκούση** (Δικηγόρος Ν. Ρωμανού)
·**Μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στον αγωνιστή Νίκο Ρωμανό**
·**Νίκος Γιαννόπουλος** (Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα)
·**Μάκης Μπουκουβάλας** (Αγωνιστής Διωκόμενος το 1987 για τη γιάφκα Καλαμά)
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Επιστολή του Νίκου Ρωμανού μέσα από τις φυλακές Κορυδαλλού

Δευτέρα 18 Νοεμβρίου, ήταν η μέρα όπου ο χρόνος σταμάτησε για άλλη μια φορά για εμένα. Κουκουλοφόροι της αντιτρομοκρατικής, χειροπέδες, κρατητήρια, τηλεοπτικές κάμερες, δελτία ειδήσεων, δημοσιογραφικά σενάρια, αστυνομικές θεωρίες. Πίσω από αυτό το γνώριμο μοτίβο και την επικοινωνιακή καταιγίδα ενοχής, υπάρχει μία άλλη πραγματικότητα.
Είναι τα τραύματα που επαναφέρονται και επιδράνε πολλαπλασιαστικά, τσακίζοντας οικογένειες, καταστρέφοντας ανθρώπινες σχέσεις, εκμηδενίζοντας όνειρα, ελπίδες, σχέδια μίας ζωής που καταδικάζεται για άλλη μία φορά στον θάνατο του παγωμένου χρόνου.
Επειδή η γλώσσα της αλήθειας δεν μπορεί να κρυφτεί, επαναλαμβάνω, αρνούμαι το κατηγορητήριο στο σύνολό του. Ένα κατηγορητήριο αίολο, αβάσιμο, διογκωμένο, αστήριχτο, που προκύπτει καταχρηστικά, δημιουργώντας περισσότερα ερωτήματα από τις απαντήσεις που πραγματικά δίνει. Ακολουθώντας την πάγια πολιτική λογική του αντιτρομοκρατικού νόμου ο οποίος δημιουργεί μια κατηγορία διωκόμενων η οποία βρίσκεται εκτός του νομικού δικαίου, αφού όλοι είναι ένοχοι μέχρι αποδείξεως του εναντίον. Η γλώσσα που μίλησε το σύστημα έβγαλε ήδη την καταδίκη της. Έγινα ένα περιφερόμενο λάφυρο προς πάσης φύσεως εκμετάλλευση. Ένα έκθεμα στις προθήκες των μουσείων του ψεύδους και της λήθης. Με κρεμασμένη την ταμπέλα του «τρομοκράτη» στο παράρτημα «ένοχοι παντός καιρού», προς παρατήρηση από συνήθως αφελείς, αλλά κυρίως τρομαγμένους και φιλήσυχους επισκέπτες.
Για όσους παίζουν ανθρώπινες ζωές στα ζάρια ενός χυδαίου και πρόστυχου πολιτικού τζόγου, για όσους θεωρούν ότι η εξουσία που κατέχουν τους δίνει τη δυνατότητα να συνθλίβουν ψυχές για τους δικούς τους λόγους, θα επαναλάβω τα αυτονόητα.
Από τον ματωμένο πεζόδρομο της Μεσολογγίου, τα ανακριτικά

γραφεία, τους γκρίζους διαδρόμους των φυλακών, τα δικαστικά έδρανα, τον αργό θάνατο του εγκλεισμού. Από τις επιλογές που έκανα με όλη μου την ψυχή, επιλογές χαραγμένες με πραγματικό αίμα, με μεγάλο κόστος και αλύγιστα γόνατα, δεν παραδίδω ούτε χιλιοστό.
Είναι κομμάτι της ιστορίας μίας γενιάς ανθρώπων που εξεγέρθηκε και στις πλάτες της οποίας, μεγάλα τμήματα του πολιτικού συστήματος ξέπλυνε τις αμαρτίες του κρεμώντας την στα μανταλάκια του κατασταλτικού και μιντιακού κανιβαλισμού.
Όμως τώρα δεν βρίσκομαι στη φυλακή επειδή έκανα συνειδητές επιλογές που κουβαλούσαν και αντίστοιχα ρίσκα. Αντίθετα, η ζωή μου πουλιέται ως ένα πολιτικό προϊόν, στο ράφι του επικοινωνιακού σούπερ μάρκετ, με το τίμημα της σακούλας να χρεώνεται σε εμένα, περιμένοντας τους επίδοξους ψηφοφόρους να ψωνίσουν κομμάτι-κομμάτι το εμπόρευμα μέχρι την επόμενη φορά.
Είναι πραγματικά θλιβερό για εμένα (και όχι μόνο) ότι θα κληθώ να αποδείξω ότι δεν είμαι ελέφαντας, έχοντας πάνω από το κεφάλι μου μία επαπειλούμενη καταδίκη που θα με καταδικάσει να ζω ξανά, για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα, ως φυλακισμένος.
Έχω ζήσει το μισό της ενήλικης ζωής μου στην φυλακή. Δεν θα αποδεχτώ αμαχητί αυτή την τόσο άδικη στατιστική αποτελούμενη από πολύ πόνο και αμέτρητη μοναξιά, να με σκεπάσει μέσα σε τσιμέντο και κάγκελα.
Δεν θα αποδεχτώ έσχατα μέτρα όπως αυτό της προφυλάκισης χωρίς νομική και πολιτική μάχη για να κερδίσω πίσω την ζωή μου.
Σε αυτή τη βιαστική και αναγκαία πρώτη τοποθέτησή μου θέλω να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου όσους στάθηκαν δίπλα μου με ανιδιοτελή αγάπη. Ο αγώνας για τη δικαίωση μου και την οριστική απαλλαγή μου από αυτό το άδικο κατηγορητήριο, τώρα ξεκινάει.
Αντί επιλόγου…
Τιμή σ’ εκείνους όπου στην ζωή των ώρισαν και φυλάγουν θερμοπύλες. Ποτέ από το χρέος μη κινούντες· δίκαιοι κ’ ίσιοι σ’ όλες των τες πράξεις, αλλά με λύπη κιόλας κ’ ευσπλαχνία· γενναίοι οσάκις είναι πλούσιοι, κι όταν είναι πτωχοί, πάλ’ εις μικρόν γενναίοι, πάλι συντρέχοντες όσο μπορούνε·
πάντοτε την αλήθεια ομιλούντες,
πλην χωρίς μίσος για τους ψευδομένους.
Και περισσότερη τιμή τούς πρέπει
όταν προβλέπουν (και πολλοί προβλέπουν) πως ο Εφιάλτης θα φανεί στο τέλος,

κ’ οι Μήδοι επί τέλους θα διαβούνε.
(Κωνσταντίνος Καβάφης)